

vedtoges med 73 stemmer (S, SF, CD, RV og KRF) mod 43 (KF, V og FP).

Forhandling

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Tredje behandling af lovforslag nr. L 113:

Forslag til lov om ændring af personskatteloven og af lov om ændring af forskellige skattelove. (Anpartar). (Ophør af skibsanpartsordningen).

Af Bente Juncker (CD) m.fl.

(Fremsat 14/11 91. Første behandling 26/11 91. Betænkning 6/12 91. Anden behandling 12/12 91).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 119 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 27:

Forslag til folketingsbeslutning om stop for indfrielse af en statsgaranti på 547 mio. kr. for en række almenyttige boligselskabers ubebyggede grunde.

Af Kim Behnke (FP) m.fl.

(Fremsat 22/11 91. Første behandling 28/11 91. Betænkning 12/12 91).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Kim Behnke (FP):

For det første vil jeg godt tilkendegive en generel utilfredshed med den måde, forslaget er blevet behandlet på. Når det gælder andre sager, som er til behandling her i Folketinget, kan vi bruge halve og hele dage på at diskutere 10.000 kr. her og 100.000 kr. dér. Men at de danske skatteydere skal af med 547 mio. kr. pr. 31. december 1991, har overhovedet ikke interesseret Folketingets partier.

I denne sag er det næsten udelukkende Fremskridtspartiet, der har forsøgt at få besvaret spørgsmålene. Hvordan har hændelsesforløbet været? Hvorfor har Boligministeriet i næsten 10 år ikke gjort noget som helst forsøg på at få nedbragt statens garantiforpligtelser? Hvad har boligselskaberne gjort for at få reduceret antallet af grunde, der ikke kunne sælges? Og sådan kunne man blive ved. Det er udelukkende Fremskridtspartiet, der har søgt at få de ting opklaret, og i betragtning af, at den nuværende KV-regering gang på gang går på talerstolen og fortæller, hvor vigtigt det er at holde styr på statens finanser, er det en rystende passivitet og ligegyldighed, man har behandlet dette forslag med.

Det fremgår klart og utvetydigt af vort betænkningssbidrag, men det må og skal også siges her i dag, at vi mener, det er en skandale, at man er fuldstændig ligeglad med, at over en halv milliard kroner bare forsvinder ud af statskassen, fordi nogle boligselskaber i slutningen af 1960'erne troede, at de skulle ud og lege boligspekulanter. Her har vi resultatet af det, og det viser med al ønskelig tydelighed, at den slags ting skal de holde sig fra. Men i stedet for at give dem råt for usødet, så de havde fået lov til selv at udbedre ulykkerne, kommer staten altså den 31. december 1991 med en mild gavecheck, en nytårsgave.

Der er efter vores mening grænser for, hvad der kan siges fra Folketingets talerstol, når man skal give udtryk for, hvordan denne sag er blevet behandlet. Men det er en skændsel, og vi håber, at eftertiden vil finde anledning til at undersøge meget grundigt, hvad der egentlig har fundet sted i sagen. Vi synes, det er bemærkelsesværdigt, at samtlige Folketingets partier er enige om, at man ikke vil gøre noget ved den. Det bryder vi os bestemt ikke om, særlig

[Kim Behnke]

ikke, når det drejer sig om beløb i den størrelsesorden.

Vi indstiller selvfølgelig forslaget til vedtagelse, og vi håber, at Folketingets Finansudvalg aldrig nogen sinde vil godkende indfrielsen. Men alt tyder jo desværre på, at det bliver tilfældet.

Arne Melchior (CD):

Nu er der brugt ord som skændsel og skandale. Jeg synes blot, jeg vil påtage mig at belære hr. Kim Behnke om, at det ikke er udtryk for ligegyldighed, fordi man ikke forholder sig til et forslag, som man synes er elendigt, og som vil bryde med givne tilsagn og forudsætninger.

Og det faktum, at det drejer sig om et stort beløb, har ikke nogen som helst forbindelse med den tid, man ofrer på en sags behandling. Når flertallet har den opfattelse, at forslaget er et paradeforslag, skal hverken Fremskridtspartiet eller nogen som helst anden selvfølgelig kunne tvinge Folketingets medlemmer eller partier til at bruge megen tid på et dårligt forslag. Der er overhovedet ikke nogen sammenhæng mellem beløbets størrelse og vores forpligtelse til at tale i lang eller kort tid om sagen.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Hvis hr. Arne Melchior mener, at det er et dårligt forslag, må jeg bede hr. Arne Melchior beskrive over for Folketinget, hvori det dårlige består. Jeg er ret overbevist om, at de danske skatteydere, som nu får lov til at betale for endnu en fadæse i størrelsesordenen 547 mio. kr., som dette Folketing har begået, aldeles ikke er enige med hr. Arne Melchior i, at det er et dårligt forslag. Tværtimod tror jeg, at den danske skatteyderbefolkning med glæde havde set, at dette forslag var blevet vedtaget, så de kunne have sparet de 547 mio. kr.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Hr. Arne Melchior sagde, at der var ingen sammenhæng mellem beløbets størrelse og CD's vilje til at tale om forslaget. Nej, men det kunne jo være, der var en sammenhæng mellem viljen til at tale om forslaget og det forhold, at det i sin tid var CD's boligminister, der

rent faktisk forårsagede, at dette beløb forfalder til betaling den 31. december 1991, fordi det oprindelige aktstykke fra Finansudvalget, som var forelagt af hr. Erling Olsen, indeholdt nogle betingelser, som den næste boligminister, Niels Bollmann, fik fjernet. Hvis de oprindelige betingelser havde været gældende i dag, var staten og skatteyderne sluppet væsentlig billigere.

Så det kan jo være, at det er den sammenhæng, som gør, at hr. Arne Melchior ikke ønsker at tale om forslaget.

Boligministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg skal kun gøre en enkelt bemærkning, for mange af de spørgsmål, der har været fremført, er blevet besvaret igennem 36 svar til Boligudvalget. Og derudover må jeg føje til, at forslaget jo ikke er groet i de nuværende regeringspartiers have – jeg tænker på selve konsekvensen af garantiordningen – og at forslaget jo også er genstand for behandling i Folketingets Finansudvalg.

Jeg skal ikke gå ind i en dybere redegørelse, men blot henviser til, at man har behandlet omkring 36 spørgsmål i udvalget, og at jeg dér har svaret på spørgsmålene.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Det er korrekt, at der er blevet stillet 36 spørgsmål i udvalget, og at der også er blevet givet svar på alle 36 spørgsmål, og desuden forholder det sig således, som jeg allerede har gjort opmærksom på tidligere, at størsteparten, om ikke alle spørgsmål, er blevet stillet af Fremskridtspartiet. Samtlige Folketingets øvrige partier har ikke ønsket at interessere sig for sagen.

Som sagt er der selvfølgelig blevet givet svar på spørgsmålene, men hvilke svar! Spørgsmål nr. 21, der er optrykt i betænkningen, lyder f.eks.:

»Hvad vil konsekvensen være, såfremt staten ikke betaler de 547 mio. kr. den 31. december 1991?«

Og hvad svarer Boligministeriet så? Man svarer selvfølgelig, men man svarer, at staten utvivlsomt vil blive dømt til at betale. Ja, det er jo da et svar, men i betragtning af beløbets størrelse og i betragtning af, at man må kunne forvente, at et ministerium er i stand til at afgi-

[Kim Behnke]

ve et kvalificeret svar, synes vi ærlig talt, at det svar hører hjemme i et Anders And-blad.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Boligministeren sagde, at dette forslag ikke var groet i de nuværende regeringspartiers have. Men sandheden er, at de betingelser, vi stemmer om i dag, er fastsat af daværende boligminister Niels Bollmann under en regering, hvor bl.a. den nuværende boligministers parti var repræsenteret. Det er også en kendsgerning, at hvis det oprindelige aktstykke, som blev udformet i den tidligere socialdemokratiske boligministers, hr. Erling Olsens, tid, havde været i kraft i dag, skulle man ikke udbetale en krone af denne garantisum. Det vil jeg gerne minde boligministeren om.

Og så vil jeg meget gerne sige til Fremskridtspartiet og alle andre, at jeg synes ikke, der er noget i afstemningen her i dag, som forhindrer os i at fortsætte opklaringen af denne sag og finde ud af, om der på et senere tidspunkt kan gøres ansvar gældende over for Boligministeriets ganske iøjnefaldende passivitet i alle disse 10 år, hvor der tilsyneladende ikke er gjort nogen indsats – heller ikke på basis af de bemyndigelser, der blev givet til Boligministeriet og skiftende boligministre i forbindelse med vedtagelsen af aktstykket – for at få disse ting på plads. Der er intet i Boligudvalgets måde at arbejde på og behandle disse ting på, som forhindrer det.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

En af de virkelig store forsyndelser, som Boligministeriet har gjort sig skyldig i i denne sag, er, at man ikke har knyttet nogen betingelser til de ansøgninger om kvoter for almennyttigt byggeri, som de pågældende kommuner ønskede. Af svarene til Boligudvalget fremgår det klart, at alle de kommuner, hvor de pågældende grunde er beliggende, har opført almennyttigt byggeri, uden at staten har sikret sig, at man først anvendte de arealer, som staten havde garanteret for, inden man fik lov til at placere bygninger på arealer, de selv havde valgt. Selv en så lille betingelse har man ikke villet stille kommunerne, så lidt er der gjort fra Boligministeriets side for at undgå, at skatteyder-

ne skulle betale denne regning på over en halv milliard kroner, og det synes jeg er grotesk.

Og jeg kan give hr. Pelle Voigt helt ret i, at denne sag bør og skal ikke slutte med, at et flertal her i Folketinget accepterer at udsende en regning på over en halv milliard kroner som nytårsgave til skatteyderne. Det er jeg helt enig i.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning

forkastedes, idet 8 (FP) stemte for, 114 (S, KF, V, SF, CD, RV og KRF) imod; 1 stemte (ved en fejl) hverken for eller imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Anden behandling af lovforslag nr. L 14:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Tilskud til strukturprojekter inden for jordbrug og fiskeri).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).

(Fremsat 3/10 91. Første behandling 22/10 91. Betænkning 11/12 91).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Svend Aage Jensby (V):

Med lovforslag nr. L 14 har skatteministeren ønsket at videreføre en ordning, som har været gældende i en årrække med hensyn til en særlig beskatning af tilskud til landbruget og fiskeriet. Vi ved, at denne ordning har fungeret upåklageligt i mange år uden administrativt besvær og uden væsentligt ressourceforbrug og har givet disse to væsentlige områder inden for vort erhvervsliv gode vilkår.